

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De **POSTRYDER** verschynt s'dingsdags, s'dond-rdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt. n. 20, en by alle postdirecteurs. Alletozending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeert zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.

	8 fr. buiten	
Een blad afzonderlyk.		20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel.		15
De reklamen		25

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den **POSTRYDER** alleen, of wel ook in het fransch blad, le **COURRIER DU LIMBOURG**, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 11 JULY.

Politiek Kongres.

Het houden van een politiek kongres te Brussel, waerin de zaken van Polen zouden worden behandeld, is reeds meer dan eens besproken. Dat gedacht is niet verlaten; het schynt integendeel meer en meer veld te winnen. Ziehier hoe eene ministerieele korrespondentie zich over die zaak uitlaet:

« Ik heb u gemeld dat de engelsche regering onzen koning heeft laten vragen, of het hem gelegen komt dat het eventueel te houden europeesch kongres over de poolse kwestie te Brussel vergaderd; naer men my verzekert, hebben de vertegenwoordigers van Frankryk en Oostenryk by ons hof mededeelingen van gelyken aard gedaen. Van eenen anderen kant heeft de russische gezant (die door zyne regering volkomen op de hoogte gehouden wordt van al wat er omgaet, daer prins Orloff een politieken invloed uitoefent) naer het schynt te verstaan gegeven, dat de zaaer niets liever wenscht dan het byeenkomen van een kongres, omdat hy overtuigd is dat dit het eenige middel zal zyn om de waarheid aen het licht te brengen, die door de poolse opstandelingen en hunne vrienden in Frankryk en Engeland is verkracht (!!!) Zoo althans oordeelt Rusland, en ik deel het hier mede als een nieuw bewys dat het plan om hier een kongres te houden ernstig wordt. De koning, die, gelyk wy weet, zulk eene internationalen vergadering geerne in zyne hoofdstad ziet byeenkomen, is geneigd het gebruik van zyn paleis af te staen voor de konferentie der gevolmagtigden. »

Dikwyls zegt het *Handelsblad*, zyn wy opgekomen tegen de zoogezegde volkspeelen, welke soms in het vlaemsche land ingerigt worden en die in het geheel op de hoogte van onzen tyd en onze beschaving niet zyn. Luik heeft daerin eene goede les gekregen. Ziehier hoe de *Stad Gent* daerover, in haer laetste nummer, spreekt:

« Men had namelyk eenen loopstryd ingerigt tusschen de *Botteressen*, dat zyn in Luik de vrouwen die kolen en andere lasten dragen. Deze loopstryd, zegt een Luiksche blad, moest plaets hebben op de Cockerillkaei. Daer was ook zooveel volk verzameld, dat de voorbygang onmogelyk was. Men kon zich nopens het gevoel, waarmede die menigte beziel was, niet vergissen. Men wilde lagchen en zich met de drollige houdingen en gebaerden

DE BRUID VAN MOUSTOIRAC.

Tafereel uit het volksleven van Bretanje.

(Vervolg.)

Dit kleine toneel scheen ons een heerlyk voortteeken; wy traden vol hoop de woning van Mac'harite binnen.

Wy vonden Anna Maria, onder de hoede van de profetes, zoo als de leeraer vermoed had. Pol wierp zich aen de voetes des grysaerds en smeekte hem vergiffenis voor zyne daed. Hy regtvaardigde zich ook nederig by de Kérias.

— Stel u in myne plaets, zeide hy, en herinner u dat ik krankzinnig was. Ik moest wel zoo handelen, dewyl men niet naer my gehoord had, en een oogenblik later zou Anna Maria voor my verloren zyn geweest.

De leeraer liet den pachter in verwytingen losbarsten. Daerna gaf hy Pol eene vaderlyke berisping.

Wy waren verwonderd en opgetogen over de houding van Mac'harite gedurende dezen woordenstryd. Sedert zy haer zoon had weergevonden, was zy dezelve vrouw niet meer. Zy die vroeger slechts opstond om te vervloeken, wier mond zich slechts opende om te bedreigen, zy reikte nu elkeen de hand, sprak slechts woorden van dankbaerheid en versoening, zy wilde hare overwinning zacht voor hare overwonnen vyanden maken; zy kwam Kérias en zyne vrouw in alles te gemoet; overlaedde Anna Maria, die hare teederheid aen Janned betwistte, met liefkozingen.

Eene niet minder treffende verandering had in het huis plaets gehad; de orde was op den chaos gevolgd, en de zorg van de huismoeder had de sterdigheid der profetes vervangen.

van de werkvrouwen eens verlustigen. Vrouwen, die in een afgesloten perk om het zeerst loopen, dat was ook een gansch nieuw schouwspel! Velen wilden eens herlyk lagchen, maer weinig dachten hoe diep treurig zulk een schouwspel is. Gelukkig hebben het de arme werkvrouwen gevoeld. Er heeft zich geene enkele *Botteresse* aangeboden, om te loopen en degenen, die zich hadden laten inschryven, om eenen shal of eenige franken te winnen, zyn op het laeste oogenblik achteruit geweken. Hopen wy dat de lesse, die zy gegeven hebben, zal begrepen worden en dat men den eerbied, die men aen de vrouw en aen de moeder verschuldigd is, voortaan onder de voeten niet meer zal trappen. »

Telegrafien.

Het is nog niet genoegzaam gekend dat de kosten der telegrafie sedert eenigen tyd aenzienlyk verminderd zyn, en die nuttige instelling nu meer en meer onder het bereik van het publiek valt. Zoo betaelt men voortaan, voor eenen telegram van 20 woorden, en ter bestemming.

Van België,	1 franc.
Van Nederland,	2 francs.
Van Frankryk,	3 francs.
Van Londen,	5 francs.

Van andere bureelen in Engeland, 6 frs 25.

De helft meer per serie van tien woorden of fractie van serie boven de 20.

Het ministerie van openbare werken heeft eenige maetregels genomen, die al ligelyk tot moejelykheden aanleiding zouden kunne geven, als de belanghebbende er niet mede bekend waren.

Ten gevolge van de vermindering der pryzen en de grooter wordende korrespondentie zegt eene circulaire, moet de administratie afzien van alle opzoekingen en herhaeld geloop om de telegrams aen den destinataris te overhandigen, die, ofwel afwezig zou zyn of wiens adres slecht zou zyn aangeduid.

Daerdoor zou men dikwyls nuttelooz tyd verliezen door de schuld der belanghebbende zelven, welke integendeel aen andere korrespondentiën zou kunnen besteed worden.

Wanneer een telegram niet onmiddelyk ten huize aangenomen wordt, laet de drager het *reçu* daer, welk tot berigt en de telegram, op het bureau teruggebragt, blyft in de pot en ter beschikking van den destinataris.

Op het bureau blyven ook berustend de telegrammen, wier adres onvoldoende is en waer van de destinataris onbekend of twyfelachtig is.

Koffers, belden, wieg, kasten, alles was netjes gerangschikt en blank als een spiegel.

Oud aerdewerk, geslepen glas, eenige stukken zilverwerk, kleinodiën van een vroeger tydvak, al de oude schatten van het huishouden schitterden op schoorsteenmantels en planken. Een versch wittebrood, eene kan versche melk, een flesch ouden wyn op de wit geschuerde tafel, wekten den eelust op; alles schitterde en lachte u in dit vertrek, hetwelk wy zoo somber en treurig gezien hadden, toe. Men had niet meer coquetterie op den grooten dag van een *gweladen* kunnen aenwenden.

Het was omdat Pol een god was voor Mac'harite en zy hem een tempel zyner waardig had willen oprigten. Anna Maria had ook haer deel in die treffende gedaenteverwyseling gehad.

Kérias beschouwde dit alles knipoogende, zyne houding en woorden werden bedaerd.

— Komt, zeide de pastoor, ziech tusschen de oude en den pachter plaetsende, wy zyn hier niet byeen om te twisten, maer als vrienden. Ik ben uw beider bieschtvader; ik heb deze twee kinderen zien geboren worden en ze gedoopt; ik ben getuige geweest van het gebed, hetwelk hen te zamen verbond; uw verschil is my bekend; ik weet al wat er sedert eene maend is voorgevallen, en ik kom uit het binnen van Bretagne om u te versoenen. Het zal misschien myn dood veroorzaken, doch ik heb myn pligt gedaen.

Vervolgens Pol by de hand vattende, en zyn fraei gelaet beschouwende, vervolgde hy:

— Deze jongeling is wel Pol Tréviha, de zoon van Mac'harite, dezelve, dien ik tweemaal aen Janned gebragt heb, de eerste maal eenige dagen na zyne geboorte, de tweede maal by het vertrek zyner ouders. Myne oogen en

De toestand des Konings.

Men leest in het niet-officieele gedeelte van den *Moniteur*:

Palais van Laeken.

De gezondheid des konings wordt van dag tot dag beter. Gisteren, om 1 uer, heeft Z. M. den ministerraed voorgezeten.

Dieven in politie-kleeren.

In een der grootste nerwerkmagazynen der City van Londen, is dezer dagen het volgende voorgevallen: Een *dandy* van de fynste soort, met veel goesting gekleed treedt den winkel binnen, koopt, na uit verscheidene horlogiën gekozen te hebben, een goud uerwerk voor 20 pond, dingt niets af en haelt een banknoot van 100 pond uit zyne brievenstasch, om het gekochte te betalen. De winkelier onderzoekt het papier nauwkeurig, ziet dat het echt is, en geeft 80 pond terug. Op het oogenblik dat de ryke *dandy* wil heengaen, ontmoet hy aen de deur een anderen, niet minder prachtig uitgedosten *gentlemen*, aen wien hy het gekochte horlogie toont, en die tot niet geringe vreugde van den koopman geen woorden kan vinden, om het macksel en fatsoen te pryzen.

Beide komen in den winkel terug en na eenige aenbeveling van den kant des eersten *dandy* besluit de tweede zich ook zulk een horlogie te koopen. Ook hy betaelt met een bankbiljet van 100 p. s. (met kleiner geldwaardig papier of met specie schynen de engelsche *dandys* zich niet op te houden) en krygt van den winkelier, die zich van de echtheid van dit papier heeft overtuigd, 80 p. s. terug. De nieuw aengekomene steekt dit geld in den zak, doch plotseling worden de twee vrienden merkbare ongerust; zy bliken angstig op de straet, fluisteren elkanderen iets toe en willen ylings heengaen. Maer plotseling staet een politie-agent voor hen; deze vertegenwoordiger der openbare magt houdt hen staende, pakt hen by den kraeg, roept triomferend: « *Goddam*, heb ik u eindelyk schelmen!» en voert hen in den winkel terug.

Hier vertelt hy den winkelier de gelukkige vangst door hem gemaakt, deelt mede dat de deftige *gentlemen* een paer der slimste en gevaerlykste deugnieten van Londen zyn, en vraegt door welke oplikting zy hem beet hebben gehad. De heeren hebben twee gouden horlogiën by hem gekocht voor 40 p. en my behoorlyk betaeld, zegt de onstelde koopman, die nog steeds zyne oogen niet vertrouwt. — Ha, ha! zegt de politie-agent, en ieder heeft u met eene banknoot van 100 gls. betaeld, niet waer? — Ja, antwoordt de winkelier, voor wien een verschrikkelyk licht schynt op te gaen. — Waer zyn de bankbiljetten? Laet ze zien! De *corpora delicti* worden voor den dag gehaald; de policieman onderzoekt ze, verklaert den verlegen winkelier dat zy valsch

myn hart herkennen hem, gelyk de oogen en het hart zyner moeder hem hebben herkend; gy herkent hem allen. Ik zie hier den vinger Gods en voel dat ik de tolk van zynen wil ben. Geloofst gy myne getuigenis Jozef Kérias en wilt gy myn raed opvolgen?

De pachter antwoordde, volgens zyne gewoonte, neen noch ja; doch zyne aenmerkingen waren zoo verward, dat de leeraer gemakkellyk in zyn hart kon lezen.

— Gy geloofst als ik, hernam hy krachtig, en ik zie wat u beheerscht en u weêrhoudt. Gy hadt den hemel gezworen Pol en Anna-Maria te vereenigen, en hebt uwe dochter aen Gildas Favennek beloofd. Maer Gildas is slechts een mensch, Kérias; en uw eerste eed, de eed aen God gezworen; is de eenige verpligtende. Ik spreek hier alleen tot uw geloof. Voor de menschheid en de wet zyt gy ongetwyfeld vry. Als afgezant van de godsdienst spreek ik alleen in naam der godsdienst. Nog eens, Jozef Kérias, wilt gy God of de menschen, uw geweten of uwe belangen getrouw blyven?

De grysaerd keerde zich tot den pachter en zag met verwondering, dat hy nauweliks naer hem luisterde. Het onderzoek der meubelen en schatten van Mac'harite verastroide zyn geest en zyne blikken.

Dit was een nieuwe ingeving voor den leeraer.

— Gy vreesst, vervolgde hy, voor de terugteschingen en vervolgingen der Favenneks. Wees daeromtrent gerust. Ik ga heen, wanneer ik hier geweest ben, opzoekten, en Mac'harite is er de vrouw niet naer, dat zy u eenige schade zou willen doen lyden.

— Ik belast my, zeide de profetes, met al de terugbetalingen, die men vorderen zal. Na vyftien jaren van water en brood geleefd te hebben, kan ik aen myn zoon iets geven om met roem zyne huishouding te bestieren.